

пазон на нейните проявления в битността и менталитета на отделния човек или на неговата етнична общност.

Паралелно с това извеждането на следващите характеристики в портрета на българите подсказва едно потвърждаващо ескалиране, изтласкващо все по-напред и като значимост на такива социални и персонални черти, които да потвърждават и аргументират по мълчалив и потаен начин дискретно функциониращата дихотомичност в портретите на българи и цигани по линия на доминиращата компонента. Защото амбициозността, бягството от тежка работа, алчността и др. не са нещо различно от специфични инструментални проекции на властването над цялостната душевност и битност на българина (като род и индивид) на пресметливия разум, на студено калкулиращата логика, на рационализирания (и отчужден от пулсациите и конвулсиите на сърцето) тип на менталност в отношенията към околната среда (природна и социална), към другите и към самия себе си. Самото обстоятелство, че се включват характеристики, изразяващи открита резервираност към българите, към тяхната дежавуирана враждебност към представителите на другите етноси, вече само по себе си показва и доказва индиректността, а и функционалността на присъствието на третираната дихотомичност в психичната и социалната реактивност на ромите към българите.

Дешифрирането на този дълбочинен пласт на дивергенция в етнохарактеристиките между роми и българи може да се потвърди и по отношение на един друг (обективно присъстващ и регистрируем) начин, свързан с правилното научно изследване и осветление на типичната за ромите резистентност в **твърдението им, че никой друг не може да ги разбере**, че няма етнос, който да притежава онези сили и добродетели, на основата на които да потъне в дълбините на ромската душа, в пропастите на циганската съдба, в бездната на ромското битие и съзнание. Единствено и само циганинът има правото и способностите (а защо не и таланта) да направи нещо подобно. Само нему е по силите да разбере ребусите на циганската екзистенция, да разреже чрез менталния си анализ гордиевите възли на всекидневната и историческата ромска орис.

На тази основа дори най-изтъкнати интелектуалци от средите на ромите открито депозират съхранените и битувачи в тяхното